

Ønsker du en bedre forening?

Det stunder mot nytt representantskap der viktige standspolitiske saker vil bli debattert.

Årets møte er i kategorien «stort representantskapsmøte», hvilket vil si to hele dager med valg av nytt hovedstyre og flere andre viktige styrer og utvalg.

Etter tolv år i sentrale verv har jeg registrert at medlemsmassen generelt er lite engasjert i det mer politiske arbeidet i foreningen. Vi tannleger er stadig individualister, og kollektivt arbeid slik det drives i fag- og interesseforeningen NTF blir for tidkrevende, ofte med lang vei frem til resultatene. Dette er milevis fra vår kliniske arbeidsdag, der resultatene ofte måles i halvtimes intervaller.

På den annen side er det få som brøler så høyt som nettopp tannlegene når bestemmelser eller regelverk fremstår som tungroddet i arbeidsdagen. Til mediene kan tannleger påpeke at det er uverdig at ikke behandlingen av sykdommer i munnhulen finansieres over offentlige budsjetter slik som annen medisinsk terapi. Samtidig er frustrasjonen stor over et komplisert trygde-regelverk. NTF har en trygdepolicy der det slås fast at foreningen ikke skal arbeide for utvidelser av trygdeordningene før regelverket er forenklet. Bølgene sto høyt da fylkesskattekontoret i Vestfold ville innføre ny praksis med moms på utleie tannleger imellom, og vi som sitter sentralt i foreningen fikk mye pepper for hva vi hadde, og ikke minst hva vi angivelig ikke hadde gjort.

Erfaringsmessig raser tannlegene opp når de møter det de opplever som byråkratskapt motgang i pasientbehandlingen. Da er man konge på egen haug, med løsninger som er like enkle som de er fjerne fra kontorene der beslutningene fattes.

Sørger så tannlegene for å skaffe seg gode tillitsvalgte? Spørsmålet er relevant foran årets representantskap. Valgkomiteen hadde nemlig ikke et tilstrekkelig antall kandidater foreslått fra lokalforeningene til å bekle alle de sentrale vervene. Resultatet ble en slags «flasketuten peker på», der komiteen måtte komme opp med navn fra eget hode. Ikke til forkleinelse for deres tapre forsøk, men når tre lokalforeninger ikke sender inn ett eneste forslag på kandidater, så må medlemmene fra disse delene av landet faktisk ta til takke med de styrene de får til å representere seg. Føles dette ubekvemt må man begynne i eget nærmiljø og fore spørre lokalforeningslederen om vedkommende har sørget for innspill til valgkomiteen.

Jeg vet at mange opplever NTF som tung og langsam i forhold til å adoptere nye tanker og løsninger. Dette skyldes kanskje at man som tillitsvalgt blir litt fanget av tradisjonelle spilleregler, og derfor raskt lærer at snarveier ofte også er blindveier. Det skyldes imidlertid også at Tannlegeforeningen må veie konsekvensene av standpunkter i forhold til en stor medlemsmasse, der noen

er offentlig ansatt, andre er selvstendig næringsdrivende eiere eller leietakere. Noen er sågar privat ansatt. Vi har yngre og eldre medlemmer og spesialister og spesialutdannede – kort sagt; mange interesser skal ivaretas og konsekvensene av dagens beslutninger i et mer langsiktig perspektiv må avveies. Dette skaper lett inntrykk av handlingslammelse hos kolleger som primært har sitt eget ståsted å forholde seg til.

Det er imidlertid gledelig å konstatere at medlemsundersøkelsen som ble gjennomført av MMI i år viser signifikant bedring i de spurtes tilfredshet med foreningens arbeid gjennom de siste fem årene. Det betyr at vi er på rett vei. Men undersøkelsen slår også fast at det fortsatt er rom for forbedring på flere områder. Mitt høyeste ønske når jeg nå skal avslutte min seksårs periode som president i NTF, er at flere av mine flinke kolleger viser engasjement i arbeidet med å styrke foreningen. Det er mye bedre å ta noen grep på egne og andres vegne enn å surne over at foreningen henger etter, og kanskje til og med brenne ut som tannlege tidlig i femtiårene. Sørg i det minste for å gi fremtidens valgkomiteer navn på aktuelle kandidater som kan tale din sak.

Carl Christian Bick